

Uitvaardiging

DE MINISTER VAN CULTUUR, RECREATIE EN MAATSCHAPPELIJK WERK
EN

DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Overwegende, dat de oude kern van De Rijp, gemeente De Rijp, door haar structuur alsmede door aard en aanleg van de bebouwing een typerend voorbeeld is van een Noordhollands dijk- en polderdorp, en als zodanig een historisch waardevol geheel vormt, dat een beeld oplevert, dat van algemeen belang is vanwege de schoonheid en het karakter ervan;

Gelet op artikel 20 van de Monumentenwet;

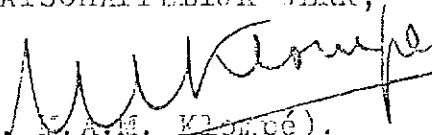
Gehoord de Monumentenraad, de raad van de gemeente De Rijp, gedeputeerde staten van Noord-Holland en de Rijksplanologische Commissie;

B E S L U I T E N :

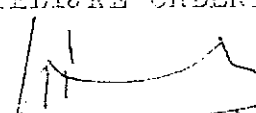
Het gebied in de gemeente De Rijp zoals is aangegeven op de bij deze beschikking behorende tekening nr. 246 en zoals omschreven in de toelichting bij deze beschikking, aan te wijzen als dorpsgezicht in de zin van artikel 20 van de Monumentenwet.

Van deze beschikking, waarvan mededeling zal worden gedaan in de Nederlandse Staatscourant, zal afschrift worden gezonden aan de Monumentenraad, de raad van de gemeente De Rijp, gedeputeerde staten van Noord-Holland en de Rijksplanologische Commissie.

DE MINISTER VAN CULTUUR, RECREATIE
EN MAATSCHAPPELIJK WERK,

(Dr. M.A.M. Klompé).

DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING,

(Ir. W.F. Schut).

TOELICHTING bij het besluit tot aanwijzing van een beschermd dorpsgezicht ex artikel 20 van de Monumentenwet te DE RIJP, gemeente De Rijp.

Het beschermde dorpsgezicht omvat het op de bijgevoegde kaart (Rijksdienst voor de Monumentenzorg, tek. no. 246) door een stippellijn omgrensde gebied.

De Rijp is ontstaan in het begin van de 15de eeuw, toen de inwoners van Graft op korte afstand van hun dorp aan de westelijke oever van de Beemster een vissershaven stichtten. De gunstige ligging aan de in open verbinding met de Zuiderzee staande Beemster maakte, dat al spoedig een aantal pakhuizen en woningen bij deze haven werden gebouwd. Omstreeks 1405 werden langs de dijk, waarop in westelijke richting ook het dorp Graft was gelegen, de eerste huizen opgetrokken. De nieuwe nederzetting, die zich snel uitbreidde, verkreeg de naam De Rijp en maakte bestuurlijk tot 1605 met Graft één geheel uit. In genoemd jaar kreeg het een zelfstandig bestuur. De inwoners van De Rijp moesten het in de beginperiode zonder kerk doen; de afstand tot Graft, waar een kerk stond, was dan ook gering. In 1467 werd echter ter plaatse van de huidige kerk een houten kapel gebouwd, waaraan enige jaren later een stenen koor werd toegevoegd. Weer later, in 1529, werd het schip in baksteen vernieuwd en voorzien van een westtoren. Een eeuw nadien werd het oude koor door een nieuw koor en dwarspand vervangen en op de kruising werd een houten torentje geplaatst. Direct noordelijk van de kerk werd in 1489 aan een als marktplein dienstdoende open ruimte, thans Kleine Dam geheten, de waag gebouwd. Op dezelfde plaats werd in 1630 het door J.A. Leeghwater ontworpen raadhuis gebouwd. In de begane grond van dit fraaie, in renaissancestijl opgetrokken gebouw werd de waag ondergebracht.

Langs de zuidzijde van de dijk, waaruit de huidige Rechtestraat is gegroeid, lag een brede sloot, die als haven, later Tuingracht genoemd, al spoedig te klein bleek te zijn. Ter hoogte van het raadhuis werd in deze sloot in het jaar 1594 een houten sluis gebouwd, die in 1625 door één van steen werd vervangen.

Behoort bij het besluit van de Ministers van
Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk
en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke
Ordening

- 2 -

van 17 NOV. 1969
O.K.N. nr. 152.371.

Ten behoeve van de zich uitbreidende haringvisserij werd het aantal schepen zo groot, dat in 1625 zuidelijk van de oude haven of Tuingracht een nieuwe haven, de thans bestaande Buizenhaven, werd gegraven. Een tweede uitbreiding van de havenruimte vond in 1650 plaats, toen, nog zuidelijker, de z.g. Alkenhaven werd gegraven.

Aan de Rechtestraat, de hoofdstraat van het dorp, werden tal van voornamen huizen opgetrokken. Spoedig ontstond ook bebouwing op het eiland tussen de Tuingracht en de Buizenhaven.

Ook aan de vanaf de Kleine Dam in zuidelijke richting lopende straat - thans Grote Dam en Middenstraat - werd reeds in het begin van de 17de eeuw gebouwd. Westelijk hiervan ontstonden in diezelfde eeuw nog een aantal kleine woonbuurtjes.

De inpoldering van de in 1612 door een veertigtal molens drooggemalen Beemster had op de haringvisserij weinig invloed. De open verbinding met de zee bleef door de ruime ringvaart bewaard.

Tijdens een rampzalige brand in 1654 werd het grootste deel van de merendeels houten huizen verwoest. Drie jaren later werd opnieuw het slechts ten dele herstelde dorp voor een groot gedeelte in de as gelegd. Een derde ramp overviel de plaats in de nacht van 25 juli 1674, toen in drie uren 73 woon- en pakhuizen afbrandden. De grote welvaart, die de haringvisserij met zich meebracht, maakte evenwel, dat in korte tijd het dorp in oude luister was hersteld. De achteruitgang kwam pas na het midden van de 18de eeuw en zette zich gedurende de gehele 19e eeuw voort. Aan de welvarende visserij, die zich tot de walvisvaart had uitgebreid, kwam in die periode geleidelijk een einde. De bevolking legde zich daarna voornamelijk toe op handel en nijverheid, maar het vroegere welvaartspeil kon bij lange na niet bereikt worden.

Tot op heden is De Rijp, door Leeghwater genoemd "het beste dorp van Holland" nog een der fraaiste dorpen van Noord-Holland. De gehele structuur is nog volkomen gelijk aan die uit de ontstaansperiode van de verschillende dorpsdelen, waarbij het opmerking verdient dat de vele vaarten en sloten, die de woonbuurten omsluiten, nog alle bestaan.

Kenmerkend is voorts, dat de in deze streek lang toegepaste houtbouw het beeld is blijven beheersen. De toenemende wijzigingen in de bebouwing en de steeds groter wordende verkeersdruk op de smalle straten en bruggen maken bescherming van dit voormalige havenplaatsje noodzakelijk. Het is een uitzonderlijk gaaf bewaard specimen van een Noordhollands dijk- en polderdorp uit de bloeitijd van de gouden eeuw.

Het centrum van de plaats wordt gevormd door de Kleine en de Grote Dam. Aan de Kleine Dam staan tegenover het raadhuis van Leeghwater een aantal oudheidkundig waardevolle panden, die tezamen met de noordelijk aan de ruimte grenzende bebouwing van de Rechtestraat een gaaf geheel vormen. De goede schaal en verhouding van alle aan deze ruimte gelegen panden maken, dat het raadhuis op de juiste wijze domineert.

Zuidelijk van het raadhuis aan de Tuingracht staat aan de Grote Dam de Nederlands Hervormde Kerk, welke in 1660 na de brand van 1654 is herbouwd, waarbij de oorspronkelijk veel hogere toren werd voorzien van de thans bestaande spits. Tegenover de kerk bevindt zich een gevelwand met gemengde bebouwing, die tot het einde van de 19de eeuw nog geheel zijn 17de eeuws aanzien bezat. Verschillende wijzigingen hebben dit aanzien evenwel sterk verarmd. Het is wenselijk door middel van een op restauratie afgestemd beleid deze straatwand weer een in dit historisch dorpsdeel passend uiterlijk te verlenen. Het in de Tuingracht gelegen sluisje en de ophaalbrug tussen de Kleine en de Grote Dam verhogen in niet geringe mate het pittoresk aanzien van dit dorpscentrum.

In zuidelijke richting is aan de Dam de Middenstraat verbonden, met als belangrijkste pand (no. 2) een 17de eeuws pakhuis, waarin thans het museum is ondergebracht. Met de overige huizen, bijna alle van oudheidkundige betekenis, is ook deze straatwand van grote waarde in het beschermde gebied.

De Rechtestraat, die vanaf de Kleine Dam in westelijke en oostelijke richting loopt, is ook nu nog de belangrijkste straat van het dorp. Vele voorname huizen doen de herinnering aan de vroegere glorie-tijd voortleven.

Karakteristiek voor deze straat is de afwisseling van houten en stenen gevels, het verschil in parcellering, de variatie van lijst- en topgevels en het onderlinge hoogteverschil van de vrijwel aaneengesloten panden. Voorts leveren de onbebouwde tuinen in de bouwstrook tussen de Rechtestraat en de Tuingracht een aantal onverwachte doorkijkjes op. Als verrassend element zijn deze openingen voor het aspect van de vrij smalle straat bijzonder belangrijk. Van grote betekenis is ook de bebouwing langs de Tuinbuurt, die door de aanwezigheid van de Tuingracht en het schilderachtig aanzien van de direct aan de gracht grenzende Rechtestraat-bebouwing een geheel eigen karakter bezit. Helaas is het harmonisch beeld van de bebouwing langs de Tuinbuurt op enkele plaatsen door niet in het beeld passende nieuwe elementen geschaad.

De z.g. Buurtjes, westelijk van Grote Dam en Middenstraat, worden gevormd door een drietal eilandjes, onderling door smalle slootjes gescheiden. De nauwe straatjes, de vele tuinen en ook hier weer de gevarieerde toepassing van hout en baksteen bij het merendeel der woningen, maken dit woongebied tot een typisch onderdeel van De Rijk. Ofschoon het opstellen van een stedenbouwkundige regeling voor dit dorpsgebied problemen oproept, zal er naar gestreefd dienen te worden het eigensoortig karakter zoveel mogelijk te behouden.

Algemene toelichting op de aanwijzing van stads- en dorpsgezichten.

Met het in werking treden van de Monumentenwet in 1961 ontstond voor het eerst in de geschiedenis de mogelijkheid om op basis van een wettelijke regeling voorzieningen te treffen voor het behoud van groeperingen, die een beeld vormen, dat van algemeen belang is wegens de schoonheid of het karakter van het geheel, voor het behoud dus van de zgn. stads- en dorpsgezichten.

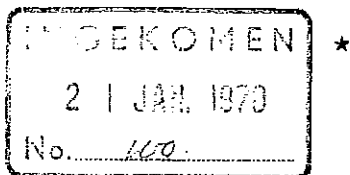
De aanwijzing tot stads- of dorpsgezicht is de eerste fase van een dergelijke regeling. Zij houdt in een omgrenzing van het in aanmerking komende gebied. In een bijbehorende toelichting wordt het algemeen belang, dat tot de aanwijzing heeft geleid, nader omschreven. De strekking is voornamelijk aan te geven dat de gemeente aan het betrokken gebied bijzondere zorg dient te besteden in die zin, dat een zodanig beleid wordt gevoerd, dat de waarde van het gezicht wegens het eraan toegekende algemeen belang behouden blijft.

Uit de aanwijzing volgt krachtens artikel 43^a van de Woningwet 1901 (art. 37, vijfde lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening) de volgende fase, namelijk het ontwerpen en vaststellen door de gemeente van een uitbreidingsplan of van voorschriften voor de bebouwde kom (bestemmingsplan) ter bescherming van het gebied. De op zodanige plannen en voorschriften betrekking hebbende wettelijke voorschriften en waarborgen zijn vrijwel geheel ook hier van toepassing. De inhoud ervan zal gericht moeten zijn op het behoud van de bijzondere elementen in het gebied die wezenlijk de schoonheid of het karakter van het geheel bepalen, en het voorkomen van modernisering en wijzigingen die ertoe kunnen leiden, dat de waarde van het "gezicht" wordt geschaad. In het algemeen gaat het derhalve niet om het "bevriezen" van het gebied en behoeft een onmogelijk worden van een bepaalde ontwikkeling niet te worden gevreesd.

Desgewenst zal de Rijksdienst voor de Monumentenzorg (Balen van Andelplein 2, Voorburg, tel. 070-814591) gaarne nadere inlichtingen verstrekken of omtrent een en ander adviseren.

MONUMENTENRAAD

SECRETARIAAT: BALEN VAN ANDELPLEIN 2 - VOORBURG - TELEFOON 070-694041

Nr 185.369

Bericht op

VOORBURG, 19 JAN. 1970

Onderwerp: Inschrijving register beschermde stads- en dorpsgezichten van het beschermde dorpsgezicht te De Rijp, gemeente De Rijp.

Bijlagen: 4

Onder verwijzing naar artikel 21, tweede lid, van de Monumentenwet, doe ik U hierbij toekomen 1 exemplaar van het register van beschermde stads- en dorpsgezichten betreffende het bij beschikking van 17 november 1969 door de Ministers van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening vastgestelde beschermde dorpsgezicht te De Rijp, gemeente De Rijp.

Ten overvloede moge ik U erop wijzen, dat bij datum van inschrijving in het register, 21 januari 1970, voor het beschermde gebied artikel 37, lid 5, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening van toepassing is geworden, alsmede voor zolang het bestemmingsplan ex artikel 37, lid 5, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening nog geen rechtskracht heeft gekregen, artikel 50, lid 5, 6, 7, 9 en 10 van de Woningwet en artikel 46, lid 5, 6, 7, 9 en 10 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

DE SECRETARIS VAN DE MONUMENTENRAAD,

(mr. Jan Korf).

Burgemeester en Wethouders

van

DE RIJP

REGISTER VAN BESCHERMDE STADS- EN DORPSGEZICHTEN
(art. 21 Monumentenwet)

Gemeente: De Rijk

Plaats: De Rijk

Provincie: Noord-Holland

DE MINISTER VAN CULTUUR, RECREATIE EN MAATSCHAPPELIJK WERK
EN DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Overwegende, dat de oude kern van De Rijk, gemeente De Rijk, door haar structuur alsmede door aard en aanleg van de bebouwing een typerend voorbeeld is van een Noordhollands dijk- en polderdorp, en als zodanig een historisch waardevol geheel vormt, dat een beeld oplevert, dat van algemeen belang is vanwege de schoonheid en het karakter ervan;

Gelet op artikel 20 van de Monumentenwet;

Gehoord de Monumentenraad, de raad van de gemeente De Rijk, Gedeputeerde Staten van Noord-Holland en de Rijksplanologische Commissie;

B E S L U I T E N :

Het gebied in de gemeente De Rijk zoals is aangegeven op de bij deze beschikking behorende tekening nr. 246 en zoals omschreven in de toelichting bij deze beschikking, aan te wijzen als dorpsgezicht in de zin van artikel 20 van de Monumentenwet.

Van deze beschikking, waarvan mededeling zal worden gedaan in de Nederlandse Staatscourant, zal afschrift worden gezonden aan de Monumentenraad, de raad van de gemeente De Rijk, Gedeputeerde Staten van Noord-Holland en de Rijksplanologische Commissie.

DE MINISTER VAN CULTUUR, RECREATIE
EN MAATSCHAPPELIJK WERK,

(Dr. M.A.M. Klompé)

DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING,

(Ir. W.F. Schut).

Beschikking van: 17 november 1969
Ministerie: van Cultuur, Recreatie en
Maatschappelijk Werk
Afdeling: O./M.A.
Nr.: 152.371

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
de secretaris van de Monumentenraad,

Datum van inschrijving: 21 januari 1970

REGISTER VAN BESCHERMDE STADS- EN DORPSGEZICHTEN
(art. 21 Monumentenwet)

TOELICHTING; bij de beschikking tot aanwijzing van een beschermd dorps gezicht in

DE RIJP

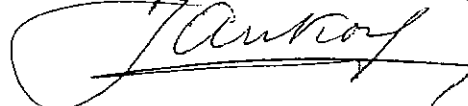
Gemeente: De Rijkp

Het beschermde dorpsgezicht omvat het op de bijgevoegde kaart (Rijksdienst voor de Monumentenzorg, tek. no. 246) door een stip-pellijn omgrensde gebied.

De Rijkp is ontstaan in het begin van de 15de eeuw, toen de inwoners van Graft op korte afstand van hun dorp aan de westelijke oever van de Beemster een vissershaven stichtten. De gunstige ligging aan de in open verbinding met de Zuiderzee staande Beemster maakte, dat al spoedig een aantal pakhuizen en woningen bij deze haven werden gebouwd. Omstreeks 1405 werden langs de dijk, waarop in westelijke richting ook het dorp Graft was gelegen, de eerste huizen opgetrokken. De nieuwe nederzetting, die zich snel uitbreidde, verkreeg de naam De Rijkp en maakte bestuurlijk tot 1605 met Graft één geheel uit. In genoemd jaar kreeg het een zelfstandig bestuur. De inwoners van De Rijkp moesten het in de beginperiode zonder kerk doen; de afstand tot Graft, waar een kerk stond, was dan ook gering. In 1467 werd echter ter plaatse van de huidige kerk een houten kapel gebouwd, waaraan enige jaren later een stenen koor werd toegevoegd. Weer later, in 1529, werd het schip in baksteen vernieuwd en voorzien van een westtoren. Een eeuw nadien werd het oude koor door een nieuw koor en dwarspand vervangen en op de kruising werd een houten torentje geplaatst. Direct noordelijk van de kerk werd in 1489 aan een als marktplein dienstdoende open ruimte, thans Kleine Dam geheten, de waag gebouwd. Op dezelfde plaats werd in 1630 het door J.A. Leeghwater ontworpen raadhuis gebouwd. In de begane grond van dit fraaie, in renaissancestijl opgetrokken gebouw werd de waag ondergebracht. Langs de zuidzijde van de dijk, waaruit de huidige Rechtestraat is gegroeid, lag een brede sloot, die als haven, later Tuingracht genoemd, al spoedig te klein bleek te zijn. Ter hoogte van het raadhuis werd in deze sloot in het jaar 1594 een houten sluis gebouwd, die in 1625 door één van steen werd vervangen. Ten behoeve van de zich uitbreidende haringvisserij werd het aantal schepen zo groot, dat in 1625 zuidelijk van de oude haven of Tuingracht een nieuwe haven, de thans bestaande Buizenhaven, werd gegraven. Een tweede uitbreiding van de havenruimte vond in 1650 plaats, toen, nog zuidelijker, de z.g. Alkenhaven werd gegraven. Aan de Rechtestraat, de hoofdstraat van het dorp, werden tal van voorname huizen opgetrokken. Spoedig ontstond ook bebouwing op het eiland tussen de Tuingracht en de Buitenhaven. Ook aan de vanaf de Kleine Dam in zuidelijke richting lopende straat - thans Grote Dam en Middenstraat - werd reeds in het begin van de 17de eeuw gebouwd. Westelijk hiervan ontstonden in diezelfde eeuw nog een aantal kleine woonbuurtjes. De inpoldering van de in 1612 door een veertigtal molens drooggemalen Beemster had op de haringvisserij weinig invloed. De open verbinding met de zee bleef door de ruime ringvaart

Behoort bij de beschikking van de Ministers van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening van 17 november 1969
Afdeling: C.K.N. Nr.: 152.371

Overeenkomstig het oorspronkelijke, de secretaris van de Monumentenraad,

REGISTER VAN BESCHERMDE STADS- EN DORPSGEZICHTEN
(art. 21 Monumentenwet)

TOELICHTING; bij de beschikking tot aanwijzing van een beschermd

dorps gezicht in

DE RIJP

Gemeente: De Rijk

bewaard.

Tijdens een rampzalige brand in 1654 werd het grootste deel van de merendeels houten huizen verwoest. Drie jaren later werd opnieuw het slechts ten dele herstelde dorp voor een groot gedeelte in de as gelegd. Een derde ramp overviel de plaats in de nacht van 25 juli 1674, toen in drie uren 73 woon- en pakhuizen afbrandden. De grote welvaart, die de haringvisserij met zich meebracht, maakte evenwel, dat in korte tijd het dorp in oude luister was hersteld. De achteruitgang kwam pas na het midden van de 18de eeuw en zette zich gedurende de gehele 19de eeuw voort. Aan de welvarende visserij, die zich tot de walvisvaart had uitgebreid, kwam in die periode geleidelijk een einde. De bevolking legde zich daarna voornamelijk toe op handel en nijverheid, maar het vroegere welvaartspeil kon bij lange na niet bereikt worden.

Tot op heden is De Rijk, door Leeghwater genoemd "het beste dorp van Holland" nog een der fraaiste dorpen van Noord-Holland. De gehele structuur is nog volkomen gelijk aan die uit de ontstaansperiode van de verschillende dorpsdelen, waarbij het opmerking verdient dat de vele vaarten en sloten, die de woonbuurten omsluiten, nog alle bestaan.

Kenmerkend is voorts, dat de in deze streek lang toegepaste houtbouw het beeld is blijven beheersen. De toenemende wijzigingen op de bebouwing en de steeds groter wordende verkeersdruk op de smalle straten en bruggen maken bescherming van dit voormalige havenplaatsje noodzakelijk. Het is een uitzonderlijk gaaf bewaard specimen van een Noordhollands dijk- en polderdorp uit de bloeitijd van de gouden eeuw.

Het centrum van de plaats wordt gevormd door de Kleine en de Grote Dam. Aan de Kleine Dam staan tegenover het raadhuis van Leeghwater een aantal oudheidkundig waardevolle panden, die tezamen met de noordelijk aan de ruimte grenzende bebouwing van de Rechtestraat een gaaf geheel vormen. De goede schaal en verhouding van alle aan deze ruimte gelegen panden maken, dat het raadhuis op de juiste wijze domineert.

Zuidelijk van het raadhuis aan de Tuingracht staat aan de Grote Dam de Nederlands Hervormde Kerk, welke in 1660 na de brand van 1654 is herbouwd, waarbij de oorspronkelijk veel hogere toren werd voorzien van de thans bestaande spits. Tegenover de kerk bevindt zich een gevelwand met gemengde bebouwing, die tot het einde van de 19de eeuw nog geheel zijn 17de eeuws aanzien bezat. Verschillende wijzigingen hebben dit aanzien evenwel sterk verarmd. Het is wenselijk door middel van een op restauratie afgestemd beleid deze straatwand weer een in dit historisch dorpsdeel passend uiterlijk te verlenen.

Het in de Tuingracht gelegen sluisje en de ophaalbrug tussen de Kleine en de Grote Dam verhogen in niet geringe mate het pittoresk aanzien van dit dorpscentrum.

In zuidelijke richting is aan de Dam de Middenstraat verbonden,

Behoort bij de beschikking van de Ministers van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening van

17 november 1969

Afdeling: C.K.N.

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
de secretaris van de Monumentenraad,

Nr.: 152.371

REGISTER VAN BESCHERMDE STADS- EN DORPSGEZICHTEN
(art. 21 Monumentenwet)

TOELICHTING; bij de beschikking tot aanwijzing van een beschermd dorps gezicht in
DE RIJP Gemeente: De Rijk

met als belangrijkste pand (no. 2) een 17de eeuws pakhuis, waarin thans het museum is ondergebracht. Met de overige huizen, bijna alle van oudheidkundige betekenis, is ook deze straatwand van grote waarde in het beschermde gebied.

De Rechtestraat, die vanaf de Kleine Dam in westelijke en oostelijke richting loopt, is ook nu nog de belangrijkste straat van het dorp. Vele voorname huizen doen de herinnering aan de vroegere glorie tijd voortleven.

Karakteristiek voor deze straat is de afwisseling van houten en stenen gevels, het verschil in parcellering, de variatie van lijst- en topgevels en het onderlinge hoogteverschil van de vrijwel aaneengesloten panden. Voorts leveren de onbebouwde tuinen in de bouwstrook tussen de Rechtestraat en de Tuingracht een aantal onverwachte doorkijkjes op. Als verrassend element zijn deze openingen voor het aspect van de vrij smalle straat bijzonder belangrijk. Van grote betekenis is ook de bebouwing langs de Tuinbuurt, die door de aanwezigheid van de Tuingracht en het schilderachtig aanzien van de direct aan de gracht grenzende Rechtestraat-bebouwing een geheel eigen karakter bezit. Helaas is het harmonisch beeld van de bebouwing langs de Tuinbuurt op enkele plaatsen door niet in het beeld passende nieuwe elementen geschaad.

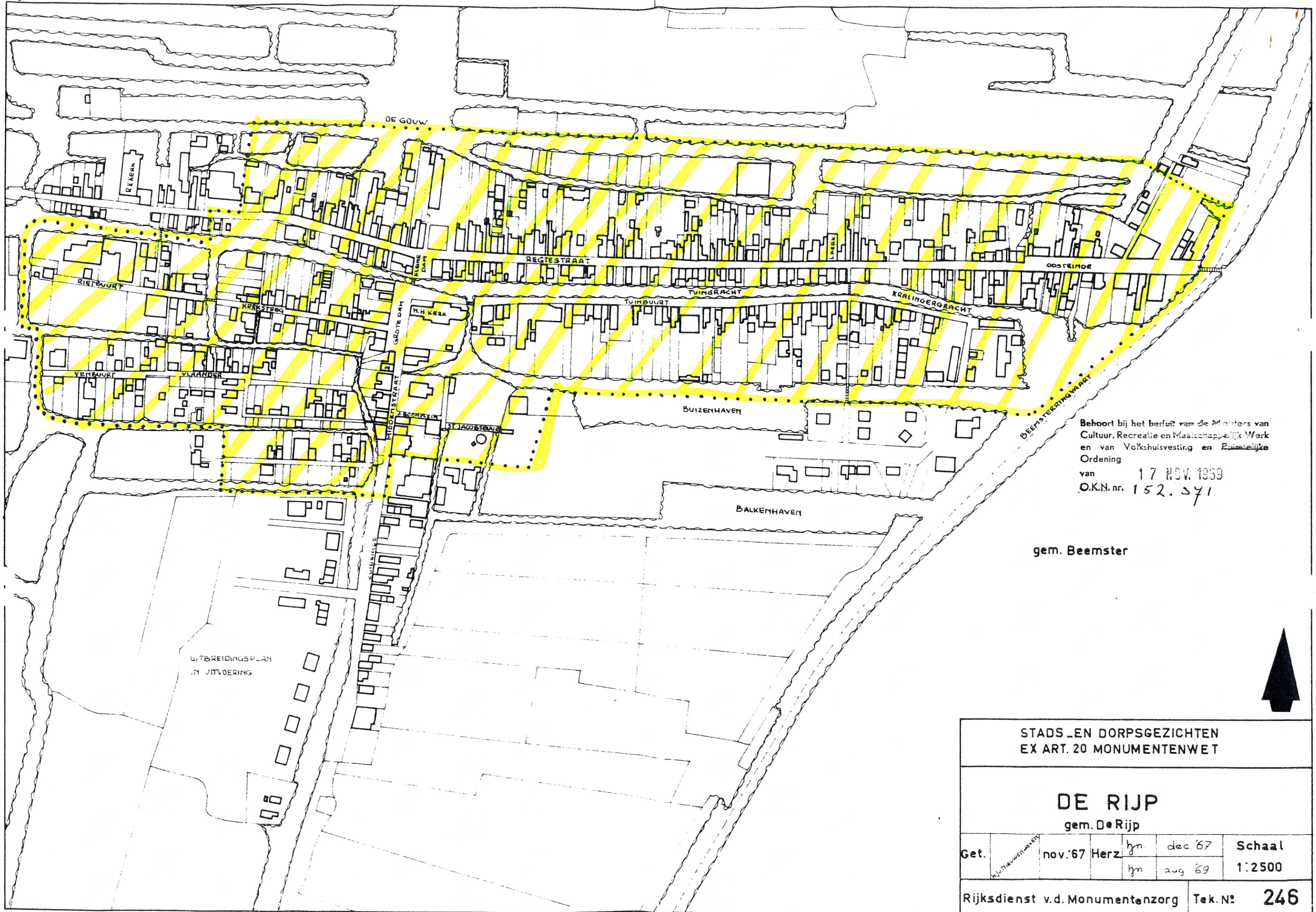
De z.g. Buurtjes, westelijk van Grote Dam en Middenstraat, worden gevormd door een drietal eilandjes, onderling door smalle slootjes gescheiden. De nauwe straatjes, de vele tuinen en ook hier weer de gevarieerde toepassing van hout en baksteen bij het merendeel der woningen, maken dit woongebied tot een typisch onderdeel van De Rijk. Ofschoon het opstellen van een stedenbouwkundige regeling voor dit dorpsgebied problemen oproept, zal er naar gestreefd dienen te worden het eigensoortig karakter zoveel mogelijk te behouden.

Behoort bij de beschikking van de Ministers van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening van
17 november 1969
Afdeling: O.K.N.

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
de secretaris van de Monumentenraad,

Nr.: 152.371

Behoort bij het besluit van de Ministers van
 Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk
 en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke
 Ordening
 van 17 NOV. 1959
 O.K.N. nr. 152.571

gem. Beemster

STADS-EN DORPSGEZICHTEN EX ART. 20 MONUMENTENWET				
DE RIJP gem. De Rijk				
Get.	M.J. HOUWENBOVEN	nov. '67	Herz. Jm	dec. '67
			Jm	aug. '69
Rijksdienst v.d. Monumentenzorg				Tek. N ^o : 246